

70

LET TURNOVSKÉHO
VOLEJBALU

1950 - 2020

70 LET TURNOVSKÉHO VOLEJBALU

ZIKUDA
VODOHOSPODÁRSKÉ STAVBY

www.turnov-volejbal.cz

LET TURNOVSKÉHO
VOLEJBALU

1950 - 2020

Autor knihy: Pavel Starý

Autor obálky knihy a úprava fotografií: David Černý
Jazyková korektura: Zdena Bičíková a Miroslava Bulířová

Volejbalový oddíl TJ Turnov, 2020

Tiskárna Unipress Turnov, 2020

Volejbal turnovských mužů

Historie mužského áčka

Počátky dějin turnovského volejbalového oddílu jsou spojeny se založením prvního mužského týmu. Jak šel čas, postupně vznikala a krátkodobě se i rozpadala další družstva – ženy, dorostenky, dorostenky, žactvo, muži „B“ i „C“. „A“ družstvo mužů tu ale bylo po celou dobu 70leté existence oddílu a z dlouhodobého hlediska je bezesporu oddílovou vlajkovou lodí, jeho výkladní skříň. Během celé oddílové historie nastala samozřejmě i krizová období, kdy se mužům dařilo méně. Přišlo ale také několik legendárních epoch, kdy dosáhli neskutečných úspěchů, na které by se nemělo nikdy zapomenout. Vydejme se společně prozkoumat tuto dlouhou volejbalovou pouť.

Založení volejbalového oddílu v roce 1950

Konopářská dvojčata Hrazdira a Brož při tréninku v Dolánkách

Jarka Kučera při smeči, v akci ho sleduje „Itan“ Brož (turnaj v Sedmihorkách v srpnu 1950).

Malá skupinka zaměstnanců turnovské Konopy (dnes Juty) trávila u jezů v Dolánkách chvíle oddechu a zpřijemňovala si je hraním tzv. jezové odbíjené na místním provizorním travnatém hřišti. A právě v roce 1950 byl na jejich popud založen při sokolské závodní jednotě turnovské Konopy oddíl volejbalu, ve kterém od počátku působili zaměstnanci Milan Hrazdira (první vedoucí oddílu), Jindřich „Itan“ Brož, Vladimír Neumann a Jindřich Kesner. Ty doplnili nezaměstnanci podniku JUDr. Jaroušek Kučera, Antonín Kozderka, voják František Spal, Vlasta Drbohlav, Dušan Porcal a Jan Valšík.

Šoňa - dlouholetá hráčská opora a trenér „A“ družstva

První znak oddílu - Sokol Konopa Turnov

Historie mužského béčka a céčka

Vlajkovou lodí a výkladní skříní každého oddílu jsou pochopitelně vždy „A“ družstva. V turnovském volejbalu ale hrály důležitou roli i „B“ a „C“ týmy – „úložny starých pák a líhně volejbalových pulců.“ Chlapi a kluci v těchto týmech většinou v Turnově volejbalově vyrůstali a místní antuka se jim doslova vryla nejen pod kůži, ale i do jejich srdcí. V těchto družstvech působili borci, kteří třeba nikdy nenakoukli do mužského áčka, což vůbec neznamená, že by volejbal milovali méně či hráli s menší vášní. Jiní áčkem třeba i prošli, ale měli už nejlepší léta za sebou a následně mohli předávat své bohaté zkušenosti mladším spoluhráčům a pomoci jim tak vypracovat se třeba jednou do prvního týmu. Pro všechny tyto hráče vždy platilo, že byli především skvělou partou, seskupením lidí, kteří si spolu zahráli, „udělali“ si žízeň, společně ji hasili a vždy se těšili, kdy se zase sejdou, aby si vše zopakovali.

Podíváme-li se na počet zdejších mužských družstev v průběhu celé historie, existoval na začátku, stejně jako nyní, pouze jeden mužský tým. V době největšího rozkvětu působila ale v oddíle až tři dospělá mužstva a vedle nich ještě fungující družstvo dorostenců. Co se týče soutěží „B“ a „C“ družstva, hrály se v dřívějších dobách, kdy bylo všude daleko více aktivních družstev, již neexistující nejnižší okresní soutěže (OS), vyšší okresní přebory (OP), ještě vyšší krajské přebory II. třídy (KP2) a dokonce, v současnosti jediný stávající, krajský přebor I. třídy (KP1).

Za 70 let existence turnovského volejbalového oddílu se zde vystřídalo velké množství hráčů. Zdroje, z kterých jsme mohli při našem bilancování čerpat, nejsou zdaleka kompletní. Nebylo snadné sestavit téměř úplnou historii „A“ družstva. Bylo by tedy naivní dát si za cíl pokusit se udělat totéž i u „B“ a „C“ týmů. V následující kapitole budeme tedy prezentovat jen to, co se povedlo doslova detektivní prací vypátrat. Uvedeme zde jen fakta o dohledaných sezonách. Je pravděpodobné, že tyto týmy hrály i v dobách, o kterých nemáme žádné záznamy. Nabídneme zde alespoň dostupné fotografie, které představí některé tyto borce, ožíví dávné vzpomínky a snad i vykouzlí úsměv na tváři.

Sezona 1958: Muži „B“ – KS Libereckého kraje – konečné umístění nedohledáno

V dobových novinách jsme dohledali první zmínku o družstvu Slavoj Turnov „B“, které působilo v krajské soutěži (dnes KP2). Tehdy se hrálo turnajovým způsobem na dva sety. Jejich soupeři byly Jiskra Semily, Lokomotiva Turnov, Jiskra Držkov a Jiskra Tanvald.

Sezona 1961: Muži „B“ – OP okresu Semily – 1. místo, postup do KS VČ kraje

Další zmínku o existenci „B“ družstva Slavoj Turnov najdeme v kronice z roku 1961. Toto mužstvo se stalo přeborníkem okresu Semily bez jediné porážky. Hrál ve složení Karel Čepelák, Milan Hrazdira, Květoslav Kozderka, Miroslav Krbek, Jaroslav Kučera, vedoucí Jarda Moravec a Karel Zelený.

Historická poznámka: V roce 1961, po založení nových krajů, bylo ve Východočeském kraji celkem 129 oddílů odbíjené (2670 hráčů = 1671 mužů, 542 žen, 270 dorostenců a 187 dorostenek). Situaci v okrese Semily popisuje novinový článek z Rozvoje (1962): „Na semilském okrese se kupodivu nedaří mnoho odbíjené. Není tu masovost, z níž by vyšla družstva dobré výkonnosti. Přitom ve všech obcích, při školách a závodech jsou pěkná hřiště a navíc je to sport, v němž patříme k nejlepším na světě. Okresní sekce ve snaze pomoci rozvoji odbíjené vypsala okresní přebor dospělých i dorostu.“

Volejbal turnovských žen

V turnovském volejbalovém oddíle hrála z dlouhodobého hlediska kromě aktuální současnosti vždy prim mužská a chlapecká družstva. Mužů a chlapců tady bývalo vždycky více, hráli vyšší soutěže, dosahovali lepších výsledků, většina dostupných historických pramenů je psána mužskou optikou. Bylo dokonce i pár krátkých období, kdy se jednotlivé ženské týmy zejména díky plnění mateřských povinností a následnému nedostatku hráček rozpadly a ženský volejbal se tady chvíli vůbec nehrál. Toto vše ale vůbec neznamená, že by ženy pro náš oddíl nebyly nesmírně důležité. I ony volejbal vždy milovaly a ve vybraných obdobích dosahovaly velmi dobrých sportovních výsledků. Vždy byly a jsou „držáky“ společensko-kulturního života a nositelkami tradičních hodnot, byly a jsou tou pravou duší našeho oddílu.

V dřívějších dobách, kdy se (většinou při příležitostech oslav jednotlivých kulatých výročí založení oddílu) Jindřich „Itan“ Brož, Květik Šonský či Vláďa Nešpor ohlédlí zpět, aby zrekapitulovali právě skončená historická období, byly ženy vždy zmíněny jen okrajově. Nikdy nebyla systematicky sepsána byť i zčásti jejich historie. O to větší výzva to je dnes pro nás. Turnovské volejbalistky si to rozhodně také zaslouží!

Z psychologie sportu je známo, že nejdůležitějším předpokladem úspěšné hry pro ženy, daleko více než pro muže, je, aby se spolu na hřišti cítily dobře, byly dobrými kamarádkami. Na rozdíl od zpracování mužské historie, kde úmyslně oddělujeme mužský sportovní život od jiných akcí např. společensko-kulturního charakteru, se u žen o to vůbec nebudeme snažit a jejich „volejbalování“ budeme úmyslně prokládat nevolejbalovými aspekty jejich životů. Jedině tak dokážeme pochopit, kdo vlastně jsou, co je drží pohromadě, proč vždycky v jednotlivých obdobích byly tak skvělou partou!

Zmapovat celou historii není jednoduché a přes velké úsilí stejně zůstalo několik období, z nichž máme velmi malé množství dostupných informací. Podíváme-li se na celou dobu s velkým nadhledem, můžeme rozlišit několik ucelených období, kterým budeme říkat éry, a podle nich budeme členit následující kapitoly. Tyto éry jsou někdy jednoznačně oddělené, protože na nějakou dobu ženský volejbal jednoduše zanikl. Jindy zase došlo k postupnému prolínání družstev a odchodu jedné hráčské generace, která byla plynule nahrazena generací novou.

Za první éru budeme považovat období od vzniku v roce 1951 až do roku 1965, kdy většina hráček s aktivní činností skončila a ženský volejbal tady v Turnově na nějakou dobu zanikl. Podklady pro sepsání první kapitoly pochází z dobových kronik, ale zejména pak z vyprávění a vzpomínek přímých účastnic a dam turnovského volejbalu – paní Věry Bursovové (narozené r. 1931), Jarmily Brožové (narozené r. 1932) a částečně i Evy Zámečnickové (narozené r. 1935).

Druhá éra, která začala v roce 1968, je velmi krátká a z celkového pohledu poměrně bezvýznamná. Na hřišti se objevily nové či staronové hráčky, bylo potřeba si od okresních soutěží vybojovat dřívější krajské pozice, pokusit se dosáhnout znovu lepší výkonnosti. Bohužel se ženy v roce 1971 opět rozpadly.

Následující čtyři éry na sebe plynule navazují, nedošlo už k žádnému přerušení činnosti. Postupně docházelo k přirozené generační obměně. Je tedy velmi složité najít jasné hranice, proto si je kvůli lepší orientaci vytvoříme uměle:

Třetí éra začala v podstatě velmi krátce po konci té druhé (v polovině 70. let) a je bezesporu spojena s příchodem Jany Beranové a jejím hráčským a trenérským působením.

Čtvrtá éra, stále spojená s Janou Beranovou, začala na počátku 80. let, kdy řada hráček z předchozího období skončila. Na scénu ale přicházejí mladé odchovankyně. V Turnově vedle sebe prakticky po celou dobu 80. let působila dvě ženská družstva – ženské áčko a béčko.

Věra Bursová, jedna ze zakládajících členek ženského družstva

CHLAPCI & DĚVČATA

HLEDÁTE *svůj* SPORT
toužíte po

- HRÁSE
- ODVAZE
- PRUŽNOSTI
- SÍLE
- POSTŘEHU
- RYCHLOSTI

CHCETE SE STÁT ČLENU
KOLEKTIVU, V NĚMŽ NAJDETE
KAMARÁDSTVÍ
RADOST
A ÚSPĚCHY

hraňte ODBÍJENOU

SPORT, V NĚMŽ JSME MISTRY SVĚTA A POZHÁTE PRAVOU KRÁSU MLÁDÍ

*Vstupte do našich řad -
STAŇTE SE ODBÍJENKÁŘI !*

Turnovská volejbalová mládež

Výkladní skříní každého oddílu obvykle bývají dospělé „A“ týmy mužů a žen. Kde by ale tyto týmy byly, kdyby se oddíl nevěnoval práci s mládeží? Výchova našich nástupců je vůbec tou nejdůležitější činností, kterou si můžeme zajistit budoucnost a předat fungující oddíl i příštím generacím.

Turnovský volejbalový oddíl není výjimkou. Za 70 let jeho činnosti prošly oddílem stovky holek a kluků, kteří se zde učili pinkat a objevovat krásy i záladnosti volejbalové hry. Někteří si to jen krátkodobě vyzkoušeli, aby zjistili, že chtějí vlastně dělat něco úplně jiného. Jiní to úspěšně dotáhli až do dospělých družstev a výrazně přispěli k dosažení velkých sportovních úspěchů turnovského oddílu. Objevilo se i několik hráčů či hráček, kterým připadal náš oddíl „malý“ a kteří se vydali do světa a výrazně se prosadili na tuzemské či mezinárodní vrcholové úrovni.

Výchova našeho volejbalového potěru a nových nástupců by nebyla možná bez existence celé řady „bláznů“, kteří se rozhodli věnovat dětem mnoho ze svého volného času. Naši volejbaloví trenéři se většinou rekrutovali z řad dospělých volejbalistů, často v kombinaci s prací učitele či rodiče, který se začal věnovat trénování svých dětí. Byli i další uvědomění hráči a hráčky, kteří měli touhu a osobní potřebu splatit určitý dluh a naučit jiné tomu, co jiní dříve naučili je.

Sedmdesát let je velmi dlouhý časový úsek. Není jednoduché popsat, jak se během této doby v našem oddíle s volejbalovou mládeží pracovalo. Celé období tedy rozdělíme do tří epoch. První obecně popisuje období od vzniku oddílu do roku 1993. Druhá éra je charakteristická spoluprací se Střediskem volného času Turnov

(1993–2015). Poslední období započalo organizačními změnami v roce 2015 a trvá dodnes.

Bylo by hezké, kdybychom zde dokázali nabídnout přehled všech mládežnických skupin, vyjmenovali úplně všechny trenéry a trenérky. K tomu se ale zdaleka nedochovaly všechny podklady. Speciální pozornost proto zaměříme na kategorie bývalých dorostenců a dorostenek, ze kterých v mnoha případech vzešli důležití hráči a hráčky pro dospělý volejbal. Ve většině případů opomineme, jak všichni začínali a co dorostu předcházelo. Několika tréninkovým skupinám z poslední doby, zejména těm, které hrály celostátní kadetské a juniorské ligy a které doslova vyoplali jednotliví trenéři, se však budeme i díky dostupnosti mnoha materiálů věnovat podrobněji. Podíváme se i na jejich úplné začátky v žákovských obdobích.

Celou část o mládeži zakončíme pasáží, která bude mapovat historii aktuálních tréninkových skupin, a krátce také zhodnotíme vyhlídky a plány do budoucnosti.

Berme tedy následující kapitoly jako exkurzi do světa turnovské volejbalové mládeže. Pokud na některé generace či konkrétní jména díky nedostatku historických pramenů nevzpomeneme, omlouváme se jim a zároveň moc děkujeme, že i ony přispěly k rozvoji turnovského mládežnického i dospělého volejbalu.

Volejbalová mládež do roku 1993

Jak již víme, turnovský volejbalový oddíl vznikl v roce 1950 z rozhodnutí několika málo nadšenců, kteří se už před tím sami aktivně věnovali odbíjené a měli potřebu se ještě více sdružit. Hráči a hráčky byli mladí, nadšení, užívali si každého tréninku, turnaje či mistrovského utkání. Čas pomalu plynul, stejní hráči a hráčky měli děti, postupně sportovně stárli. Někteří si začali uvědomovat, že pokud měla být zajištěna budoucnost oddílu, bude potřeba začít se věnovat práci s mládeží.

Rozvoj mládežnického volejbalu v našem oddíle souvisel i s obrovskými úspěchy československé volejbalové reprezentace mužů a žen. Vždyť 50. a 60. léta byla zlatým věkem tohoto sportu v naší zemi. Dnešní generace si už

Generace bývalých dorostenců

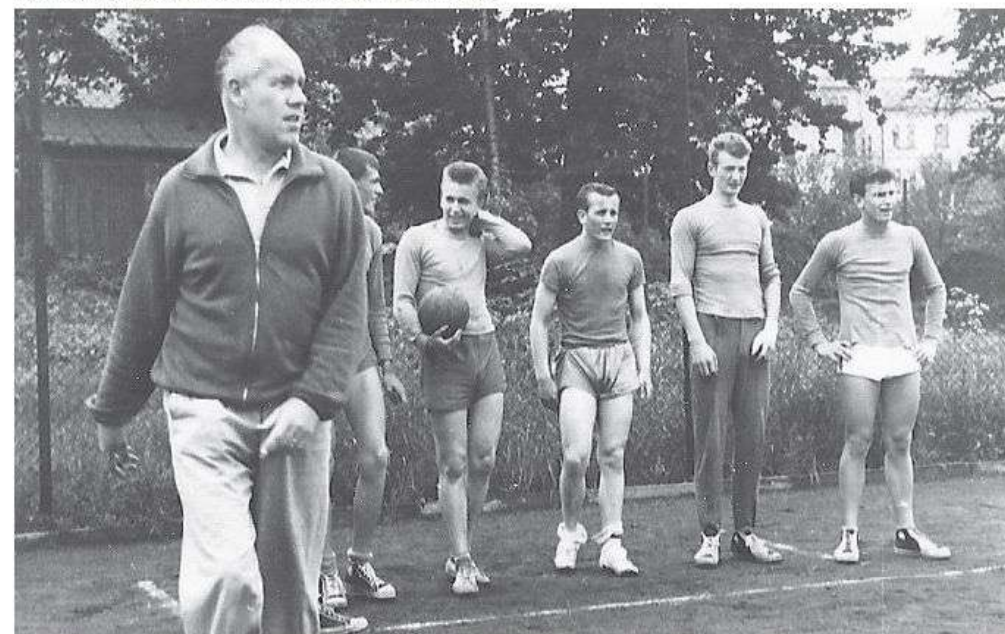
Protože mužský volejbal je v našem oddíle z dlouhodobého historického hlediska dominantní, nikoho nepřekvapí, že i první známou mládežnickou skupinou byla skupina dorostenců. V následující části se budeme věnovat dorostencům, tedy chlapcům středoškolského věku. Dříve se dělili na mladší a starší dorost, dnes na mladší kadety a starší juniory. Co se týče soutěží, které hrávali, často byl samozřejmostí dorostenecký krajský přebor, cenné zkušenosti získávali chlapci poměrně pravidelně v dospělých okresních přeborech a okresních soutěžích. Velmi výjimečné bylo působení v celostátních dorosteneckých ligách. Dorostenci byli často postupně začleňováni do družstev dospělých. Ti nejtalentovanější se v několika případech uplatnili hned v áčku, ostatní si to namířili do „B“ či „C“ týmů.

První významní dorostenci na začátku 60. let

Nově vybudované hřiště nemálo přispělo ke vzestupu sportovní úrovně a k velkému rozvoji volejbalu. A právě dorostenecké skupiny během 60. let byly základem obrovského rozvoje turnovského mužského volejbalu, nastartování velmi dlouho trvající kontinuity mužských týmů.

Úplně první zmínka o dorostencích se objevuje v oddílové kronice z roku 1959. Vedoucím družstva a trenérem se stal Miroslav „Dědek“ Vondřich. Ten začal piplat jednu velkou generaci hráčů s velkým „H“.

V roce 1960 se dorostenci „otrákali“ v mládežnických soutěžích a někteří se začali pomalu objevovat v týmu mužů, kterým pomohli vybojovat 2. místo v krajském přeboru. Těmito mladými hráči byli zejména Miroslav Vondřich ml. zvaný „Bison“, Jaroslav Beran a Ivan Danilevič.

Turnovští dorostenci před bojem o krajské finále (1961) – za trenérem „Dědkem“ Vondřichem vykukuje jeho syn Miroslav Vondřich ml., míč drží Jaroslav Beran a dále vpravo stojí Jaroslav Havlín, Ivan Danilevič a Karel Barták.

Generace bývalých dorostenek

Nově dokončený volejbalový areál vytvářel na začátku 60. let velký prostor a ideální podmínky pro rozvoj turnovského volejbalu. Právě v této době můžeme najít první záznamy nejen o družstvu dorostenek, ale také o prvním týmu dorostenek. Zpočátku se zdaleka nedá hovořit o systematické výchově nových hráček, ale postupně docházelo s menšími výkyvy a přestávkami ke zlepšování, dnes převažují v řadách naší volejbalové mládeže dívky. Po dlouhém období by se dalo dokonce říct, že turnovský volejbalový oddíl je v tuto chvíli z hlediska aktivního zapojení hráčů a hráček na jakékoli věkové úrovni oddílem více dívčím a ženským než chlapeckým a mužským.

V následující části se tedy budeme věnovat dorostenkám, dívkám středoškolského věku. V dřívější době se toto období dělilo na mladší a starší dorost, dnes jsou to kadetky a juniorky. Spektrum hraných soutěží bylo za celou dobu trvání oddílu různorodé a pohybovalo se od mládežnických a dospělých okresních přeborů přes mládežnické krajské přebory až po celostátní ligy kadetek a juniorek.

Zrekonstruovat historii jednotlivých generací dorostenek bylo vzhledem k omezenému množství dostupných dobových materiálů mnohem obtížnější než v případě chlapců. Některá období budou proto jen naznačena, jiná budou propracována do větších detailů. Zvláštní pozornost budeme věnovat začátkům a pokračování tréninkové skupiny dívek, ze které vzešla největší hráčská hvězda našeho oddílu – Michaela Mlejnková (reprezentantka a zatím trojnásobná nejlepší volejbalistka ČR).

První skupiny dorostenek v 60. letech

Úplně první nalezený záznam o činnosti dorostenek pochází z kroniky z roku 1961. V té době se mladším dorostenkám trenérsky věnovala MUDr. Věra Kučerová, sama aktivní hráčka ženského týmu.

Na začátku 60. let se na turnovské scéně objevila poprvé jako hráčka Ing. Eva Zámečníková, která se postupně stala místní trenérskou legendou. Pocházela z Nechanic, po studiu na vysoké škole působila 2 roky ve Vrchlabí, pak se přestěhovala do Turnova a začala zde učit na střední zemědělské škole. V letech 1960–1965 hrála za ženský tým, zažila tedy konec první velké éry ženského volejbalu, která je spojená se jmény Jarmila Brožová či Věra Bursová. Na „hnojárně“, jak se tehdy její škole říkalo, našla jako neaprobovaná učitelka tělesné výchovy pár talentovaných děvčat. Postupně založila několik dorostenekých družstev. Hráčky do nich získávala často také z gymnázia, někdy i ze zdravotní školy, výjimečně z jiných škol. Dívky hrály okresní soutěže. V roce 1968, kdy v družstvu působila Růžena Srbová (dnes Landyšová), dokonce zvítězily v KP zemědělských škol. Ve stejném roce byla Eva jako učitelka přeložena do Mladých Buků, poté do Kostelce nad Orlicí. Z Turnova tak na několik let odešla.

Mezi dorostenkami z tohoto období najdeme např. Věru Matouškovou (Stárkovou), Danu Šimůnkovou nebo Růženu Landyšovou. Tyto a další se zapojily do dospělých družstev, které působily několik sezon v druhé éře turnovského ženského volejbalu.

Dorostenky v první polovině 70. let

V roce 1970 se začalo podle záznamu v dobové kronice pracovat s dorostenkami systematicky. Jejich trenérem se stal Vlád'a Tůma. Družstvo nezasáhlo do žádné soutěže, ale postupně se zlepšovalo a bylo dobrým příslibem do budoucna.

Zásadní změna nastala v roce 1973, kdy se do Turnova už natrvalo vrátila Eva Zámečníková. Ta byla oddílem hned vyslána na pětidenní trenérský kurz 1. třídy, poté navázala na svou předchozí práci a začala s mládeží pracovat dlouhodobě. Jejím prvním počinem bylo založení družstva mladších dorostenek. Během své trenérské kariéry, trvající až do roku 1992, dokázala pro volejbal dospělých vychovat mnoho hráček.

Michaela Mlejnková v turnovském dresu ve věku 13 let (září 2009)

Turnovská volejbalová sportoviště

Na tomto místě bychom rádi nabídli ucelený přehled historie sportovišť, kde se v Turnově všude hrál a hraje soutěžní volejbal. Mohli bychom samozřejmě psát i o celé řadě školních a dalších tělocvičen, které oddíl dlouhodobě využívá, ale zaměříme se zde především na výčet sportovišť, která mají přímou souvislost s činností oddílu a která v mnoha případech turnovští volejbalisté i sami vybudovali.

1898: Turnovská sokolovna

Naši exkurzi turnovskými volejbalovými sportovišti si dovolíme začít v nejstarším objektu ze všech probíraných. Tím je bezesporu sokolovna, kterou nechal postavit turnovský Sokol v letech 1896–1898. Novorenesanční budova byla slavnostně otevřena ve dnech 28. a 29. 5. 1898. Velký sál tělocvičný má rozměry 20 × 14 m, výška do stropu je 9 m.

Náš oddíl vznikl až mnohem, mnohem později, ale turnovští sokolové zde hráli volejbal prokazatelně už v meziválečném období, pořádali volejbalové turnaje (např. turnaj v odbíjení O Fatolův pohár). Volejbal se stával stále populárnějším, vznikaly nové volejbalové party a nová venkovní hřiště. I v prostorách dnešního atletického oválu se hrávalo na plácku „na rejdišti“, kde se hráči a hráčky často bořili a bahnili.

Turnovská sokolovna měla pro náš oddíl velký význam. Byla to první tělocvična, kde se zejména přes zimu hrály volejbalové turnaje, konal se zde také první volejbalový ples. O významu místní restaurace pro turnovské volejbalisty by se dalo mluvit hodiny a hodiny.

Za zmínění stojí i skutečnost, že turnovští volejbalisté a volejbalistky bývali často zároveň i členy Sokola a pravidelně do prostor sokolovny docházeli cvičit. V roce 1969 se náš oddíl stal navíc součástí Sokola Turnov a o rok později byl dokonce dosavadní předseda vo-

Turnovská sokolovna tu stojí už od roku 1898.

lejbalového oddílu Milan Hrazdira jmenován předsedou celé TJ Sokol Turnov.

1950: První oddílové volejbalové hřiště v prostorách Konopy

Zakladatelé našeho volejbalového oddílu (Milan Hrazdira, „Itan“ Brož a spol.) byli převážně zaměstnanci turnovské Konopy (dnes Juty Turnov). V zahradě továrny

Hrazdira, Brož a Šrajer vácují první hřiště v areálu Konopy.

si v roce 1950 vybudovali první pískové hřiště, kde mohli pravidelně trénovat, měli to sem blíže než na původně využívané hřiště u dolánského jezu. Bohužel mohli toto hřiště využívat snad jen jeden rok a potom ho museli na přání vedení továrny opustit. Důvodem byla skutečnost, že se hřiště nacházelo v hlídáném areálu podniku, muselo se chodit přes vrátnici, což přinášelo při stále větší popularizaci tohoto sportu a zahájení pravidelných mistrovských soutěží oboustranné komplikace.

1952: Dočasné kurty mezi mosty

Po nuceném odchodu z areálu Konopy byli členové našeho volejbalového oddílu nuceni nějakou dobu improvizovat. Řešení se našlo hned na druhém břehu Jizery, novým dočasným domovským hřištěm se jim poté staly bývalé tenisové dvorce mezi mosty (dnes hřiště házené).

1954: Další provizorní hřiště na atletickém stadionu

V roce 1954 se domácí utkání hrála také na novém hřišti, které si členové oddílu upravili při dobrovolných brigádách na dnešním atletickém stadionu. Hřiště bylo škvárové, určeno pro volejbal a vybíjenou a nacházelo

Stačilo několik brigád a turnovští volejbalisté si upravili hezké kurty mezi mosty.

1959–1960: Výstavba dnešního areálu antukových kurtů

V srpnu 1959 bylo na popud Miroslava „Dědka“ Vondřicha započato budování dnešního antukového areálu pod atletickým stadionem. Nejtěžší úkol představovaly terénní úpravy, bylo potřeba vyrovnat šikmý svah až o jeden metr. To vše museli udělat Turnováci ručně v rámci cca 6000 odpracovaných brigádnických hodin. Dvě volejbalová hřiště a stupňovitá tribuna pro diváky byly dokončeny v roce 1960. Při stavbě tribun a schodiště dokonce pomohli místní vojáci Československé armády, se kterými se udržovala družba a často se hrál i volejbal. Výstavbě schodiště bránil obrovský pařez, který se vojáci rozhodli odstřílet. Umístili zde tedy dostatečně velkou nálož a provedli odpal. Prý to byla pěkná prda!

Nejvíce se Turnováci nadřeli při budování antukových kurtů.

se v zadním rohu hned nad současnými kurty. Bylo často využíváno díky blízkosti sokolovny, kde volejbalisté a volejbalistky trávili také spoustu volného času.

1956: Nové volejbalové kurty mezi mosty

V roce 1955 se oddíl, který hrál do té doby pod názvem Jiskra Turnov, stal součástí Slavoje Turnov, a tím i následně získal oficiálně kurty mezi mosty, používané již od roku 1952. Ty musely být na začátku roku 1956 upraveny, protože se zde v zimě hrál hokej. Podařilo se vybudovat krásný areál, který byl dějištěm řady dalších mistrovských utkání i přátelských turnajů. Nevýhodou bylo, že se antukové kurty musely kropit ručně vodou z Jizery, výhodou naopak, že se zde nacházela tři hřiště a možnost blízkého koupání v Jizeře také přišla vhod.

Tradiční a mimořádné akce

Hlavní činností v našem oddíle jsou sportovní aktivity, zejména hraní mistrovských soutěží. Vedle prvních a druhých lig, krajských a okresních přeborů se zde hrála celá řada přípravných turnajů či jen volejbalových klání čistě pro zábavu. Hráči a hráčky našeho oddílu k sobě měli vždycky blízko, proto spolu trávili i spoustu dalšího volného času, společně se bavili, oslavovali, ... žili.

Na tomto místě bychom vám chtěli představit několik zapamatováníhodných, pravidelně se opakujících či jen výjimečných sportovních, společensko-kulturních či volnočasových akcí, které přesahují rámec běžných mistrovských soutěží a jsou právě tím, co dělá turnovský volejbalový oddíl naším oddílem. Byla by nenapravitelná škoda, kdyby se na ně zapomnělo či pokud by se jejich tradice přerušila. Některé akce jsou již dávnou historií, jiné zažíváme nyní v současnosti a chceme o nich napsat našim následovníkům.

Jedním z největších pamětníků vedle malého počtu stále žijících zakládajících členů je samozřejmě Šoňa, který poskytl mnoho informací. Dalším zdrojem pro následující vyprávění byla příjemná posezení u piva, kde všichni vzpomínali a sdíleli jednu historku za druhou. Velké díky patří zejména Vláďovi Nešporovi a Jindrovi Brožovi ml., kteří velmi aktivně sháněli či upřesňovali informace nebo se přímo podíleli na tvorbě několika následujících příspěvků.

Je nutné zdůraznit, že následující akce v této kapitole jsou zaměřené buď na mužskou část oddílu, nebo jsou to akce společné. Samostatné akce žen jsou prezentovány v kapitolách, které se věnují jejich „volejbalování“.

Společné dovolené, soustředění a další sportovní akce

Příhrazy a Martinova bouda

V letech 1962–1964 jezdila nejstarší parta volejbalistů a volejbalistek společně s rodinami v létě do Příhraz. Skvělým zázemím jim tam byl areál, který vybudoval hostinský Vašek Vlašimský, amatérský volejbalista. Na louce poblíž stanového tábora bylo pískové volejbalové hřiště, venkovní bazén, kde se koupali a často hráli vodní pólo. V zimě pak celá parta jezdila do Krkonoš na Martinovku. Vášeň k lyžování vydržela řadě turnovských volejbalistů i v letech následujících. Mezi tradiční účastníky patřili Brožovi, Hrazdírovi, rodina Karla Zeleňého a mnoho dalších.

Stanový tábor rodinné dovolené (Příhrazy 1963)

Účastníci společné rodinné dovolené (Příhrazy 1963)

Rodinné dovolené plné dětí (Příhrazy 1963)

Zimní dovolená na Martinovce (1964) - Karel Barták, Jindřich „Itan“ Brož, Milan Hrazdira, Josef Kunetka a rodinní příslušníci

Hamr na Jezeře

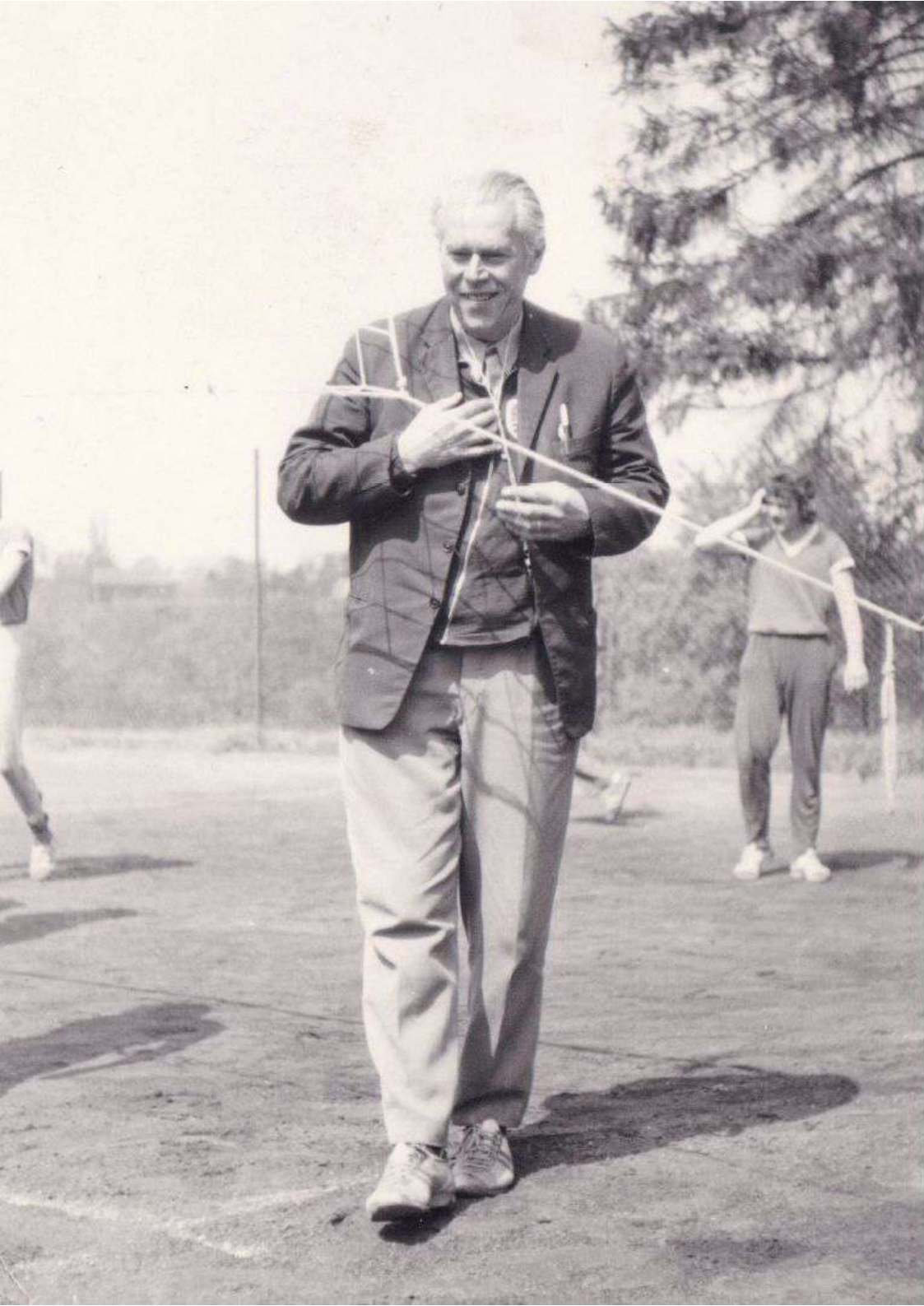
Prázdninové pobyty v Hamru na Jezeře byly každoroční radostí a povinností. Začalo se tam jezdit už v roce 1964 a trvalo to až do revoluce v roce 1989. Turnováci byli vždy ubytováni na rekreační chatě OSP Semily, kde dělal správce Miroslav „Dědek“ Vondřich a kde vždy strávili první a předposlední či poslední týden o letních prázdninách. První týden byl určen pro celé rodiny, konec srpna už byl sportovním soustředěním pro samotné hráče. Kromě Turnováků se akce zúčastňovali i hráči z Jablonce, kde „Dědek“ trénoval, dále kamarádi z Liberce či Prahy (bývalí spoluhráči „Bobana“ Paliče, se kterými hrával při studiích). Častá byla i družba s hrá-

Pláž na Hamru - centrum veškerého dění - Miroslav Vondřich, Květoslav Šonský, Jaroslav Beran, Vladimír Kučera a Josef Jandík

Obilíbená činnost - stavba pyramidy - Květoslav Šonský, Jaroslav Beran, Miroslav Vondřich, Josef Jandík a Vladimír Kučera

Osobnosti turnovského volejbalového oddílu

Naším oddílem prošly za dobu jeho trvání stovky a stovky hráčů a hráček. Některá jména určitě stojí za to, abychom si je my, další generace, zapamatovali. Výčet je samozřejmě vždy subjektivní volbou a ne všichni musí souhlasit. Ale přesto nám dovoluňte, abychom představili v malých medailoncích ty, kteří patřili mezi důležité funkcionáře, trenéry či hráčské hvězdy. Autory těchto vzpomínek jsou jejich osobní kamarádi a kamarádky, proto zde čkejte vedle faktických údajů o jejich životech i něco málo osobních vzpomínek a vyznání. Osobnosti jsou seřazené podle data narození od nejstarších po nejmladší.

JUDr. Jaroslav Kučera (16. 4. 1913–11. 5. 1989)

S touhle osobní vzpomínkou se musím vrátit hodně do minulosti. Do let, kdy televize a lednička nebyly běžnou součástí domácností, kdy jediným volným dnem dospělých i školních dětí byla neděle a v místech dnešní Zelené cesty a Hruštice byla pole s pšenicí a řádky brambor.

Na konci let padesátých a úplném počátku šedesátých let se na přírodním volejbalovém plácku na Hruštici, kde dnes stojí spousta nových rodinných domů, scházela parta rodičů i s dětmi. Společně trávili trochu volného času rekreačním sportováním. Bylo mi pět či šest let, když jsem jim prvně podával zatoulané míče a sledoval jejich hru. Míče kožené, se šněrováním, mnohem těžší než ty současné. Hrávali tam Hrazdírovi, Matějkovi, Svobodovi, Kesnerovi a další a v neposlední řadě Kučerovi, tedy Jaroušek a jeho paní, moudrá dětská lékařka Věra. Všechno známí a lidé ze sousedství a blízkého okolí. Tehdy a ještě dlouho poté byl pro mne Jaroušek panem Kučerou či panem doktorem. Úroveň jisté familiérnosti jsem si dovolil, až když už Jaroušek dávno aktivně nesportoval a já naopak dospěl.

Provázel mne celým mým volejbalovým mládím. Po Milanu Hrazdírovi vedl družstvo dorostu, ve kterém jsem působil, objezdil s námi jak krajský přebor dorostenců, tak okresní přebor mužů, provázel nás na krajských výběrech, kam se někteří z nás dostali, a ještě k tomu léta působil jako předseda okresního volejbalového svazu a rozhodčí. Jezdili jsme vlakem a autobusem a ty cesty sloužily i k tomu, aby nás Jaroušek částečně vychovával a vzdělával. Bůhví, že to bylo třeba. Nikdy nezapomenu na jeho obligátní dress-code, kompletní oblek s pletenou vestou pod sakem. Byl pro něho stejně charakteristický jako jeho vyjadřování bez vulgarit, vystupování nebo volejbalový bagr, vlastně novinka z konce padesátých let, který hrál naprosto unikátně, s rukama od sebe.

Stejně jako Milan Hrazdíra je i Jaroušek Kučera pro mne symbolem turnovského volejbalu, jeho počátků a prvního rozkvetu a také v neposlední řadě mého úplného volejbalového mládí. Na oba vzpomínám a budu vždy vzpomínat s láskou a úctou.

S Jarouškovým synem Vladimírem, či spíše Ládičkem neboli Kůčou, jsme odehráli spoustu společných mačků v áčku, na benefičích či turnajích, odezpívali mnoho písní při jeho kytaře a houslích, a je tak na místě, aby on byl tím, kdo o Jarouškovi tohle povídání dokončí...

Lád'a Nešpor

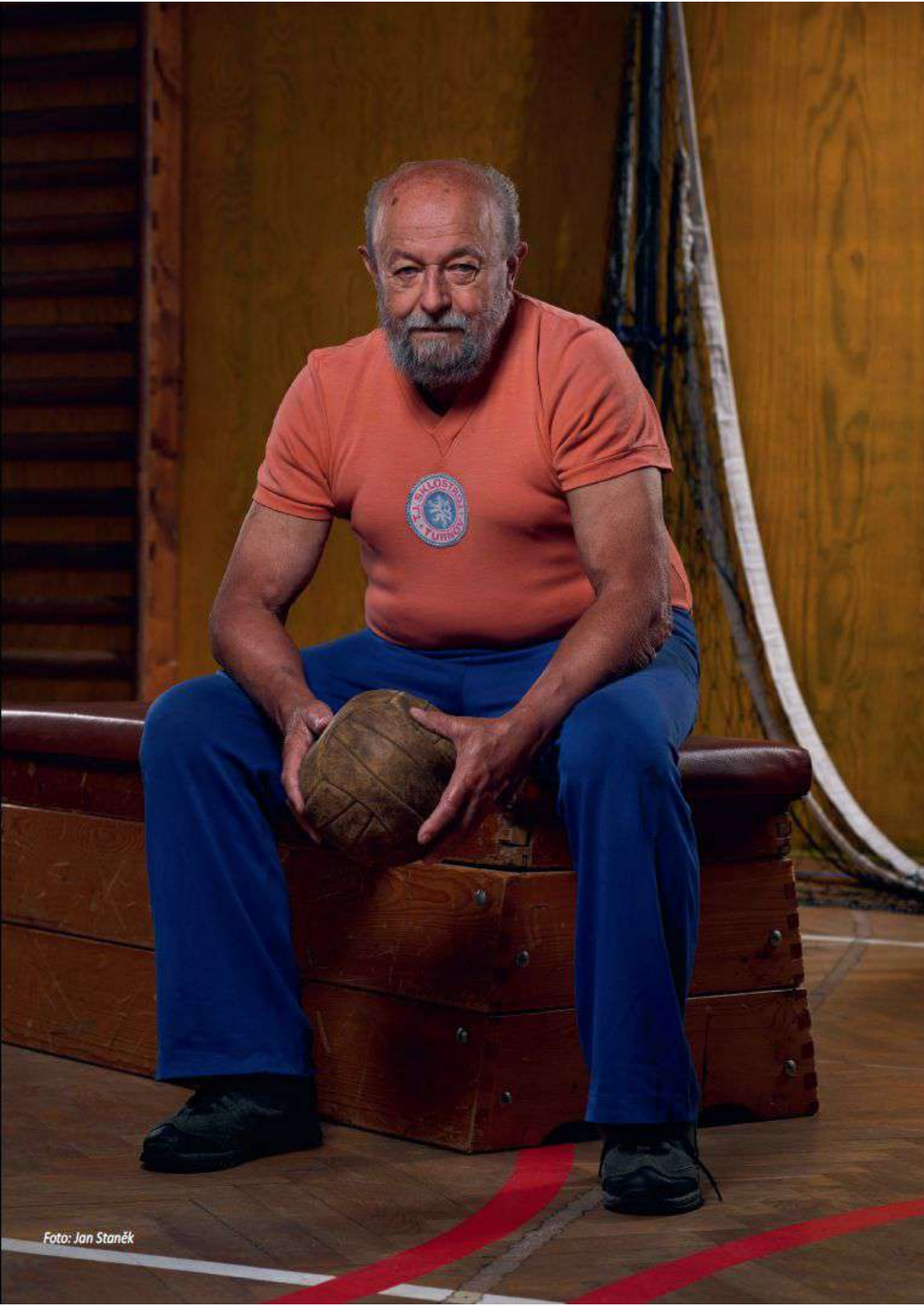

Foto: Jan Staněk

Dědo, vyprávěj!

K následujícímu rozhovoru jsme se dostali náhodou. Vznikl jako seminární práce Miši Plocové, turnovské volejbalistky (nahrávačky ženského ligového áčka) a vnučky jedné z největších osobností historie turnovského volejbalu Květika Šonského. Takováto svědectví jsou čím dál vzácnější a některé události by se prostě zapomenout neměly, proto přepis rozhovoru přinášíme v celé verzi! Rozhovor vznikl na jaře 2019.

MP: „Takže dědo, vím, že ses skoro celý svůj život věnoval volejbalu, tak by mě zajímaly tvoje volejbalové začátky. Jak ses k němu dostal, kdo tě k němu přivedl a tak?“

KŠ: „Já jsem v podstatě začal s volejbalem na studiu průmyslové školy v Liberci, kde jsme s partou kamarádů hráli nejprve jenom tak na dvorku. Posléze jsme se tomu začali věnovat více. Ale vlastně sportovní začátky začaly až na vojně, kde v rámci výběru jsem se dostal k házené a volejbalu. Vybral jsem si nakonec volejbal, protože tam nebyl přímý kontakt s protihráči. No a tak jsem začal hrát za Duklu Senica, kde jsme hráli krajský přebor Západoslovenského kraje a postoupili jsme do vyšší soutěže. Bohužel ale došlo k tomu, že nás rozeslali do bojových útvarů a to družstvo, které vybojovalo tuto soutěž, se rozpadlo. Já byl převelen do Kroměříže, kde jsem pokračoval a hrál střídavě za armádní družstvo a civilní družstvo jenom krajské soutěže, tam nebyla vyšší soutěž. A to trvalo až do návratu domů v roce 1961 před Vánoci. Od roku 1962 jsem byl nepřetržitě v turnovském oddílu. My jsme tady také začínali v krajském přeboru Východočeského kraje. Dostali jsme se po 6 letech do druhé ligy, kterou jsme hráli 3 roky, z té jsme spadli, postoupili jsme ještě jednou. V roce 1977 jsem po skončení druhé ligy, po spadnutí do krajského přeboru, přerušil na rok závodní hraní a věnoval se jenom trenérství. Předtím poslední roky jsem trénoval a hrál a mohu říci, že to nebylo nešťastnější řešení. A od té doby jsme potom hráli krajskou soutěž a krajský přebor až do pozdějšího věku. Asi v 55 letech jsem ukončil aktivně sportování a hráli jsme už jenom pro radost s partou starších, no už v podstatě, seniorů.“

MP: „Takže jsi začal s volejbalem v podstatě až na střední škole. Předtím ses věnoval něčemu jinému?“

KŠ: „V té době to nebylo organizováno jako teď. V dětství jsme chodili do místního Sokola, kde jsme cvičili sporadicky ve škole v Doubravících. Potom na osmiletce, na kterou jsme přešli do Turnova, byla základní sportovní činnost věnována házené, a to ještě české házené. To byla speciální hra, kterou už dneska v podstatě nevidíš, že by se hrála. Takže jsme hráli jen v rámci toho, žádná jiná aktivita v té době nebyla. Jediná organizovaná činnost byla v Sokole, a protože tady na vesnici nebylo nic, tak jsme dělali úplně všechno. Hráli jsme fotbal, v zimě jsme hráli hokej, chodili jsme do skal a věnovali jsme se spíš jenom takovému všeobecnému cvičení ve všem, ničemu konkrétnímu.“

MP: „A když se vrátím zpátky k tomu volejbalu, byl jsi vždycky jenom nahrávač nebo jste se točili dokola, nebo jak jste hráli?“

KŠ: „V té době, když jsme začínali, se nehrálo na jednoho nahrávače, ale ještě na dva. Moje postava mě předurčovala k tomu, že jsem začínal jako nahrávač, ale měl jsem zkušenosti i s tím, že jsem mohl hrát na jakémkoliv postu. Specializace v té době žádná nebyla a dá se říci, že jsem dokonce hrál i půl roku smečaře, ale vlastně máš pravdu v tom, že ta funkce nahrávače mně byla tímhle tím přisouzena. No a k tomu přispělo i to, že jsem měl dobré prsty a rychlé nohy, takže jsem se dostal včas pod balony. Tenkrát, když jsme začínali, tak se vůbec nehrálo bagrem, tam se hrálo všechno prsty, i tvrdé smeče se vybíraly v pádu do kolíčky. To nebylo jako to je teď, ten bagr začal až někdy v 60. letech a já, jak jsem byl nahrávač, jsem ten bagr nikdy dokonale nezvládl, neboť, jak víš sama, nahrávač se vyhýbá prvnímu úderu, ten bere jenom, když opravdu musí. No ale to bylo tenkrát tak, oni i ty servisy byla jiná, než teď. Nejtvrdší estonské údery se hrají takzvanou šavlí, to stojíš bokem k síti, ne čelem a hraješ. Vy nevíte ani, co to je šavle, to se hrálo po nadhozu a ta ruka se vedla po této křivce (zvedá ruku a ukazuje), no a to byly v podstatě nejtvrdsí údery.“

MP: „Tak to jsem viděla možná tak někde na videu.“

KŠ: To bys mohla vidět tak někde na videu, ano.

MP: „A když jsi byl tedy nahrávač, fungoval jsi v týmu jako „stmelovač“, jak to u nahrávačů bývá. Byl jsi třeba i kapitán?“

KŠ: „Já jsem působil jako stmelovač manšaftu pokaždé a mohu ti říci, že když jsme hráli na ty dva nahrávače, tak my jsme vlastně drželi celou partu. Ono to bylo dřív trochu jinačí, než je to dneska, protože jsme měli všichni stejné zájmy“

Aktuální volejbalová současnost

V roce 2020, kdy turnovský volejbalový oddíl slaví 70. výročí svého založení, lze konstatovat, že oddíl žije a že dál nese štafetový kolík, který mu pomyslně předali jeho předchůdci. Družstvo mužů pokračuje v tradici fungování mužského áčka a připravuje se na další ligovou sezonu – bez přerušení už devátou, v celé historii už devatenáctou. Družstvo žen vstoupí v následující sezoně 2020–2021 do svého třetího ligového ročníku. Poměrně dobře se daří pracovat s dívčí mládežnickou složkou. Velkou výzvou je vyřešit komplikovanou situaci v chlapeckém volejbalu. Důležité je i udržování tradice vybraných společensko-sportovně-kulturních akcí.

Výbor oddílu pro funkční období 2020–2021

V tomto roce ukončila po 6 letech svou činnost ve funkci předsedkyně oddílu Jana Matějková. Patří jí velké díky za všechno, co pro oddíl udělala! V době jejího působení vzkvétal dospělý mužský i ženský volejbal, došlo k zavedení celé řady změn, které byly živou vodou pro práci s volejbalovou mládeží, pořádalo se mnoho společensko-kulturních akcí. Jani, děkujeme!

V únoru 2020 byl při příležitosti konání volební výroční členské schůze zvolen nový oddílový výbor, který začal pracovat v tomto složení:

Pavel Starý – předseda

Aleš Pecina – hospodář

Jan Blažek

David Černý

Michal Folprecht

Kateřina Klejchová

Vladislav Maruška

Michaela Plocová

Tomáš Turek

Pavel Starý – séftrenér, trenér juniorek a žákyň

Jiří Janšta – trenér SP

Tereza Kovářová – trenérka MP

Michaela Kroupová – hrající trenérka žen

Tomáš Kuncíř – trenér kadetek

Jana Matějková – trenérka kadetek

Jan Mlejnek – trenér juniorek a žákyň

Jan Suchánek – hrající trenér mužů

Jiří Šulc – trenér žákyň

Tomáš Turek – trenér kadetek

Kateřina Zajgerová – trenérka MP

Filip Ziegler – trenér mládeže

Trenérská rada 2020–2021

Trenérská rada je orgán volejbalového oddílu, který má za úkol zajistit kvalitní, systematickou a kontinuální práci s mládeží a současně její provázanost s dospělými družstvy. Volejbalovou mládeží rozumíme všechny členy TJ Turnov od těch nejmenších, kteří se věnují barevnému minivolejbalu, až po ty nejstarší, kteří hrají juniorské soutěže. Právo být členem TR má každý trenér mládežnického i dospělého družstva.

Trenérská rada se schází několikrát do roka, aby připravila následující sezonu, rozhodla o zařazení hráčů a hráček do jednotlivých tréninkových skupin, zajistila potřebné materiální vybavení a řešila aktuální úkoly a problémy, které nás tíží. Toto setkání není často jen pracovní schůzkou, ale i milým společenským setkáním přátel, na které vždy rádi vzpomínáme. Rádi bychom rozšířili řady našich trenérů.

Mezníky turnovského volejbalu

Mezníky 1950–1955

- 1950: Zaměstnanci podniku Konopa Turnov (Hrazdira, Brož, Kesner, Neumann) a jejich přátelé (JUDr. Kučera, Kozderka, Spal, Drbohlav, Porcal a Valšík) založili volejbalový oddíl Sokol Konopa Turnov.
- 1950: V areálu podniku Konopa bylo vybudováno první hřiště, které ale byli volejbalisté v roce 1952 přinuceni opustit.
- 1951: Muži získali premiérový titul přeborníků okresu Turnov.
- 1951: V oddíle vzniklo první družstvo žen, které hned vyhrálo titul okresních přebornic.
- 1952: Volejbalisté se přestěhovali jako hosté do sportovního areálu mezi mosty.
- 1953: Oddíl byl přejmenován na DSO Jiskra Turnov.
- 1953: Muži se premiérově zúčastnili krajského přeboru (8. místo).
- 1953: Ženy se premiérově zúčastnily krajského přeboru (5. místo).
- 1954: V sokolovně se odehrál první listopadový turnaj, který odstartoval dlouholetou tradici podzimních turnajů (O pohár SČSP, Listopadový pohár, Memoriál Jindřicha „Itana“ Brože).
- 1955: Muži se probojovali až do republikového finále družstev DSO Jiskra, kde získali 4. místo.
- 1955: Na konci roku byl oddíl přejmenován na DSO Slavoj Turnov. Oficiálně dostal již dříve používané kurty mezi mosty.

Mezníky 1956–1960

- 1957: Muži získali premiérový titul krajských přeborníků.
- 1957: V průběhu roku se do Turnova přistěhoval bývalý reprezentant a hráč nejvyšší soutěže Miroslav „Dědek“ Vondřich, který zásadně ovlivnil další vývoj turnovského volejbalu.
- 1959: Turnovští volejbalisté začali na popud Miroslava Vondřicha budovat současný areál antukových kurtů. Hřiště byla dokončena a poprvé používána v roce 1960.
- 1960: Do Turnova poprvé přišla hrát Eva Zámečnicková, která se stala v pozdějších letech i významnou trenérkou mládeže.
- 1960: Oddíl oslavil 10. výročí svého založení.

Mezníky 1961–1965

- 1961: Turnov se díky novému územnímu rozdělení stal součástí okresu Semily a Východočeského kraje a začal hrát příslušné volejbalové soutěže.
- 1961: Turnovští dorostenci (Beran, Palič, Danilevič, Vondřich ml.) vyhráli KP a na přeboru republiky získali 6. místo.
- 1962: Na kurtech se vlastními silami začaly budovat šatny a klubovna. Vše bylo dokončeno o rok později.
- 1962: Do mužského družstva se zapojil Květoslav Šonský, který se jako hráč, trenér dospělých i mládeže a funkcionář stal legendou turnovského volejbalového oddílu.
- 1962: Byla založena tradice Podnikové ligy – turnaje zaměstnanců turnovských podniků. Později se název změnil na Turnovské podnikohraní.
- 1964: V Hamru na Jezeře se konalo první soustředění mužů, jezdilo se tam až do roku 1989.
- 1965: Družstvo žen se po 14 letech souvislé činnosti poprvé rozpadlo a do roku 1968 přerušilo svou činnost.

Mezníky 1966–1970

- 1968: Družstvo žen znovu zahájilo svou činnost, ta ale byla v roce 1971 opět přerušena.
- 1968: Turnovští dorostenci získali ve vybojované dorostenecké lize 5. místo. Po dalším ročníku 1968–1969, kdy byli osmí, soutěž opustili.
- 1969: Oddíl byl přejmenován na Sokol Turnov.
- 1969: Muži vyhráli KP1 Východočeského kraje a poprvé v historii oddílu postoupili do 2. národní ligy.
- 1970: Dosavadní předseda oddílu Milan Hrazdira by zvolen předsedou celého Sokola Turnov.
- 1970: Oddíl oslavil 20. výročí svého založení.

Mezníky 1971–1975

- 1972: Muži po třech ligoých sezonách (1970–8. místo, 1971–8. místo, 1972–11. místo) sestoupili do krajského přeboru.
- 1973: Oddíl se přejmenoval na TJ Sklostroj Turnov.
- 1974: Turnovští muži se vydali na společnou dovolenou do Bulharska, na kterou se vzpomíná dodnes.
- 1975: Od podzimu se přešlo na systém soutěže podzim – jaro (nová sezona 1975–1976).
- 1975: Do oddílu oficiálně přestoupila Jana Beranová, která už předtím vypomáhala s trénováním žen. Byla to právě ona, která stála za vzestupem ženského volejbalu a spolu s Evou Zámečnickovou se podílela na výchově řady mladých hráček.
- 1975: Oddíl oslavil 25. výročí svého založení.

Mezníky 1976–1980

- 1976: Muži vyhráli KP1 Východočeského kraje a podruhé v historii postoupili do 2. národní ligy. V lize 1976–1977 úspěšní nebyli (11. místo) a po roce opět sestoupili do KP1.
- 1977: Turnovští muži se zúčastnili legendárního zájezdu do Berlína.
- 1977: Květik „Šóňa“ Šonský se rozhodl ukončit hráčskou kariéru v „A“ družstvu a uspořádal první „Šóňovu benefici“.
- 1978: Do Turnova se vrátil po dlouholetém působení v nejvyšší soutěži oddílový odchovanec Bohuslav „Boban“ Palič. Ten se zapojil nejdříve jako hráč a později trénoval až do roku 1990 „A“ družstvo mužů.
- 1978: Družstvo OSP skončilo na odborářském mistrovství ČSSR v Košicích na 2. místě.
- 1979: Volejbalové soutěže se vrátily k systému jaro – podzim (nová sezona 1979).
- 1980: Několik tělovýchovných jednot se sloučilo a založilo TJ Turnov, která měla 3000 členů. Prvním předsedou se stal Milan Hrazdira.
- 1980: Byla dokončena a slavnostně otevřena turnovská sportovní hala.
- 1980: Oddíl oslavil 30. výročí svého založení.

Mezníky 1981–1985

- 1983: Východočeský volejbalový svaz sloučil KP1 a KP2 do jedné krajské soutěže. Toto trvalo 3 sezony (1983, jaro 1984, 1984–1985).
- 1984: Volejbalový svaz opět přechází na hrací systém podzim – jaro (nová sezona 1984–1985), který trvá až do dnes.
- 1985: Družstvo mužů se v 80. letech potýkalo se sníženou výkonností, postupně docházelo ke generační obměně a nástupu dravého mládí. V roce 1985, když se krajský svaz vrátil k původnímu pojetí soutěží, nezbylo na Turnov místo v KP1. Trvalo dlouhých 6 sezon, než se podařilo do KP1 postoupit.

Přehled soutěží a umístění „A“ družstva mužů

Sezona	Soutěž	Umístění	Poznámky
1950	Založení oddílu	x	x
1951	OP okresu Turnov	1. místo	x
1952	OP okresu Turnov	1. místo	x
1953	KP Libereckého kraje	8. místo	x
1954	KP Libereckého kraje	8. místo	x
1955	KP Libereckého kraje	3. místo	4. místo – MČR DSO Jiskra
1956	KP Libereckého kraje	?	x
1957	KP Libereckého kraje	1. místo	x
1958	KP Libereckého kraje	?	x
1959	KP Libereckého kraje	?	x
1960	KP Libereckého kraje	2. místo	x
1961	KP1 Východočeského kraje	7. místo	x
1962	KP1 Východočeského kraje	7. místo	x
1963	KP1 Východočeského kraje	8. místo	x
1964	KP1 Východočeského kraje	9. místo	x
1965	KP1 Východočeského kraje	7. místo	x
1966	KP1 Východočeského kraje	7. místo	x
1967	KP1 Východočeského kraje	6. místo	x
1968	KP1 Východočeského kraje	2. místo	x
1969	KP1 Východočeského kraje	1. místo	Postup do 2. národní ligy
1970	2. národní liga	8. místo	x
1971	2. národní liga	8. místo	x
1972	2. národní liga	11. místo	Sestup do KP1 VČ kraje
1973	KP1 Východočeského kraje	3. místo	x
1974	KP1 Východočeského kraje	4. místo	x
1975–1976	KP1 Východočeského kraje	1. místo	Postup do 2. národní ligy
1976–1977	2. národní liga	11. místo	Sestup do KP1 VČ kraje
1977–1978	KP1 Východočeského kraje	4. místo	x
1979	KP1 Východočeského kraje	6. místo	x
1980	KP1 Východočeského kraje	7. místo	x
1981	KP1 Východočeského kraje	6. místo	x
1982	KP1 Východočeského kraje	4. místo	x
1983	KP Východočeského kraje	5. místo	Sloučený KP
Jaro 1984	KP Východočeského kraje	3. místo	Sloučený KP
1984–1985	KP Východočeského kraje	6. místo	Sloučený KP

Sezona	Soutěž	Umístění	Poznámky
1985–1986	KP2 Východočeského kraje	4. místo	x
1986–1987	KP2 Východočeského kraje	2. místo	x
1987–1988	KP2 Východočeského kraje	2. místo	x
1988–1989	KP2 Východočeského kraje	1. místo	x
1989–1990	KP2 Východočeského kraje	1. místo	x
1990–1991	KP2 Východočeského kraje	1. místo	Postup do KP1 VČ kraje
1991–1992	KP1 Východočeského kraje	2. místo	x
1992–1993	KP1 Východočeského kraje	1. místo	Postup do 2. národní ligy
1993–1994	2. národní liga	5. místo	x
1994–1995	2. národní liga	4. místo	x
1995–1996	2. národní liga	2. místo	Postup do 1. národní ligy
1996–1997	1. národní liga	9. místo	Sestup do 2. národní ligy
1997–1998	2. národní liga	9. místo	Sestup do KP1 VČ kraje
1998–1999	KP1 Východočeského kraje	1. místo	Neúspěšná kvalifikace do 2. ligy
1999–2000	KP1 Východočeského kraje	10. místo	Zařazení do 2. Národní ligy
2000–2001	2. národní liga	10. místo	Sestup do KP1 Libereckého kraje
2001–2002	KP1 Libereckého kraje	5. místo	x
2002–2003	KP1 Libereckého kraje	5. místo	x
2003–2004	KP1 Libereckého kraje	6. místo	x
2004–2005	KP1 Libereckého kraje	9. místo	x
2005–2006	KP1 Libereckého kraje	2. místo	x
2006–2007	KP1 Libereckého kraje	1. místo	Neúspěšná kvalifikace do 2. ligy
2007–2008	KP1 Libereckého kraje	1. místo	Neúspěšná kvalifikace do 2. ligy
2008–2009	KP1 Libereckého kraje	1. místo	Neúspěšná kvalifikace do 2. ligy
2009–2010	KP1 Libereckého kraje	1. místo	Neúspěšná kvalifikace do 2. ligy
2010–2011	KP1 Libereckého kraje	2. místo	x
2011–2012	KP1 Libereckého kraje	1. místo	Postup do 2. ligy
2012–2013	2. liga	3. místo	x
2013–2014	2. liga	1. místo	Postup do 1. ligy
2014–2015	1. liga	4. místo	x
2015–2016	1. liga	7. místo	x
2016–2017	1. liga	1. místo	Odehrána kvalifikace o extraligu
2017–2018	1. liga	3. místo	Výměna licence 1. ligy za 2. ligu
2018–2019	2. liga	5. místo	x
2019–2020	2. liga	9. místo	Soutěž předčasně ukončena